

Douwe Janssen

GELOOF DELEN WERELDWIJD

Meer dan veertig kerken in Friesland en Groningen steunen het werk van de organisatie Zuid Afrika Mission. De tijden zijn veranderd maar de GKv willen nog altijd graag het geloof delen met woorden en daden.

Op reis

In de GKv zijn de meningen over verschillende onderwerpen, b.v. over 'hoe lezen we de Bijbel' -zachtjes gezegd- verdeeld. Via kranten en bladen en soms op bijeenkomsten wordt men voorgelicht. En tussen al die hectiek door konden geïnteresseerden via een blog lezen hoe het een predikant, Sjoerd Heij, verging op zijn reis in Zuid-Afrika.

Is het dan gek als de vraag boven komt: "Kunnen we onze tijd niet beter besteden? Moeten wij zo nodig Afrikanen vertellen hoe je moet geloven en christen zijn?" Dominee Sjoerd Heij, sinds 2012 verbonden aan de kerk van Harkstede-Meerstad, is in Hoogeveen geboren. Hij is opgegroeid in Soest en is de jongste uit het gezin. Zijn vader is psychiater van beroep en zijn moeder stond voor de klas. Zijn opa was predikant en zijn broer boven hem is het ook.

Wilde u daarom ook predikant worden?

Sjoerd had op de middelbare school al grote interesse in Godsdienst en in de Bijbel. Maar om zelf predikant te worden, zag hij niet direct zitten. Daarvoor moest je volgens hem een rotsvast geloof hebben en een onkreukbaar persoon zijn. Of hij wel aan die eis kon voldoen was voor hem de vraag. 'Ben ik daartoe in staat en loop ik niet het gevaar om zelf te struikelen', was de vraag die hem bezighield. Maar ergens bleef er iets trekken en zo deed hij toch zijn studie theologie in Kampen. Al had hij wel eens het gevoel dat een kerkgemeenschap hem kon benauwen. Al die regels en gebruiken. De studie ging hem goed af. Hij trouwde met Anja Bikker, verhuisde naar Wageningen en stelde zich na enige tijd beroepbaar. Uit de twee beroepen

die hij kreeg koos hij Harkstede-Meerstad en hij werkt hier met veel plezier. Hij krijgt veel vertrouwen en heeft een goede band met de kerkenraad. Leuk om te weten, in Harkstede begon ooit professor Veenhof zijn loopbaan. Wij volgden ds. Heij op zijn reis.

U bezocht het zendingswerk in Zuid Afrika, waarom en hoe kwam dit bij u over?

"Ik ben bestuurslid van Zuid-Afrika Mission | Verre Naasten en ging samen met de voorzitter Jacob Halma uit GKv Drachten- Zuid/West en met Jakolien Meas, regiocoördinator bij Verre Naasten op reis. Ik had tijdens mijn studie al vastgesteld dat ik wel iets met missiologie heb. Zo ben ik een aantal keren in India geweest. Ik heb ook wel eens met de gedachte gespeeld om in het buitenland te gaan werken. Door mijn bezoek aan Afrika zijn dingen nog meer voor mij gaan leven. Via mail en brieven heb je contact met het werk daar, maar het is altijd iets op afstand. Nu zie en ervaar je aan den lijve wat er daar gebeurt. In Afrika heb je veel kerken, nog meer dan in Nederland. Daar zit van alles tussen. Bijbelgetrouw, maar er zijn ook voorgangers die op eigen gewin uit zijn. We hadden een intensief programma. In twaalf dagen bezochten we twaalf

De nieuwe groep van Phumlani maakt gebruik van een eenvoudig en multifunctioneel gebouw van één van de plaatselijke kerken daar.

partners in een groot land. En hadden we veel gesprekken met diverse mensen. Best vermoeiend maar ook heel indrukwekkend.”

Wat heeft de meeste indruk op u gemaakt?

“Onder andere een project waar aids-patiënten verpleegd worden. Als je die ellende ziet met eigen ogen en je met die mensen gaat bidden... wat zeg je dan? Toch was ik juist ook toen heel blij dat ik Hem mag kennen tot wie je bidden kan.”

In de stilte die valt ontvouwen beelden zich aan je netvlies. Je ziet een dominee oog in oog staan met de ellende van mensen. Dan vallen begrippen als zondeval of andere formuleringen, naar de achtergrond. Je ziet de gevol-

gen van menselijk handelen in een wereld waar verkrachting en seksuele uitspattingen gewoon lijken te zijn. En dan ontkom je ook als predikant niet aan de vraag over het lijden. En tegelijk is daar een sterk verlangen om mensen van Jezus te vertellen.

Leeft het zendingswerk in de kerken hier?

“Maar ten dele. Ik kan dat ook begrijpen. Het ligt letterlijk en figuurlijk ver van je bed. Zelf word je beziggehouden met wat er in je familie of bij je kinderen gebeurt. Als het Evangelie hen niets meer zegt. Maar ik blijf geloven in het delen van het geloof dichtbij en ver weg. Ik hoop dat we dat eerste veel meer gaan doen, maar niet ten koste van het laatste. Want als we daar voor kiezen verliezen we meer dan we door hebben.”

Staat dit alles niet een beetje haaks op onze eigen beleving van kerk zijn, zoals we het vroeger zagen. We zochten toch in het isolement onze kracht?

“Ik denk dat we het evangelie moeten uitdragen. In woorden, maar niet te vergeten in daden. In het er zijn voor de ander. Hier in dit dorp en op de plek waar je woont. Waar bijkomt, als je het Evangelie doorgeeft, ben je minder bezig met je eigen overtuiging en wensen. Er is nog een wereld te winnen voor Christus.”

Foto's: Sjoerd Heij

<http://opreis.verreanaasten.nl/category/zam/>.

In Durban is Zuid-Afrika Mission betrokken geraakt bij een nieuw project: de Harbour Church, een missionair programma van de lokale Gereformeerde Kerk terplekke. De hele week door steken kerkleden de handen uit de mouwen in het havengebied. Sjoerd en Jacob bezochten een Bijbelstudie.

In Kwazulu Natal, aan de oostkust, is Zuid-Afrika Mission betrokken bij het mission-werk van de Gereformeerde Kerk Suidkus: via de Kind Christian Outreach Trust worden lokale voorgangers, evangelisten en kerkleiders getraind. Sjoerd en Jacob bezochten de nieuw gestarte trainingsgroep in Margate, opgestart door evangelist Phumlani Mkupa. Evangelist Phumlani wordt daarin financieel ondersteund door Zuid-Afrika Mission, dus door de kerken in Noord-Nederland